

Palačinka i Paprenko

Probudila sam se kao palačinka punjena čokoladnim namazom sa najljepšim šarenim mrvicama u obliku zvjezdica i sa šlagom na vrhu. Kad sam krenula prati zube vidjela sam da su oni od gumenih bombona. Bila sam jako sretna jer obožavam slatkiše. Ovo je bio sasvim novi svijet. Odlučila sam izaći, a sva su stabla postala čudnih oblika i izgledala su poput božićnih lizaljki. Čak su i moji prijatelji postali palačinke, ali svatko od nas je bio drukčiji. Netko je bio punjen medom, netko orasima, a netko čak sladoledom. Bili smo jako zaigrani kad nas je iznenadila jedna velika sjena. To je bio Paprenko. Kad su ga vidjeli moji prijatelji brzo su pobegli, a ja sam ostala jer se nisam bojala. Rekla sam mu: "Paprenko zašto nas ne voliš? Ako želiš možeš nam biti prijatelj, ali moramo se slagati. Iako smo različiti svi imamo nešto zajedničko. Idemo se igrati skupa." Paprenko se zamislio i odjednom veselo nasmiješio pa rekao: "draga moja palačinkice hvala što si prihvatile mene i moje prijateljstvo. Sada shvaćam da možda ipak i nismo toliko različiti". Svi ostali prijatelji su se vratili i krenuli igrati zajedno sa mnom i Paprenkom.

Nataly Radošević, 2.b